

Zrušený Nohavica i srbské divadlo. Kádrováci mají žně. Žantovský připomněl píseň o mávátku

- CZ24 News | 20. března 2022

ČESKO: Na usnesení české vlády symbolicky přijatém 25. února, které schvaluje pobyt sil a prostředků ozbrojených sil států NATO na našem území, ilustruje Petr Žantovský přístup novinářů mainstreamových médií. O této skutečnosti dobře věděli, ale jako správné propagandistické hlásné trouby čekají na pokyn, kdy ji jako nejvyšší dobro z nebe spadlé začnou vysvětlovat veřejnosti. Pravidelný přehled mediálních zajímavostí odráží i fakt, že v tomto čase mají kádrováci a zakazovači žně. Písničkář Jaromír Nohavica už má zase utrum jak za komunismu, kvůli politickému postoji Srbska k válce na Ukrajině nesmí do Prahy nezávislý srbský divadelní soubor.

V úvodu pojďme k jedné z nejhorších zpráv, jaké se nám vůbec kdy mohlo dostat. „Je děsivá zejména pro nás, kdo pamatujeme srpen 1968 a následný ‚pobyt vojsk Varšavské smlouvy‘, který trval až do počátku 90. let minulého století. Tehdy se mluvilo o ‚dočasném pobytu‘, jenž byl zaveden po kapitulacích ‚moskevských dohodách‘, kde představitelé tehdejší ČSSR vedení Alexandrem Dubčekem přistoupili – nic jiného jim v tehdejší situaci nezbývalo – na imperiální požadavek Leonida Brežněva, kterému se už zajíдалo svobodomyslné Pražské jaro, a hodlal to řešit silou. A aby si udělal jakési historické a geopolitické alibi, ospravedlnil ničím neomluvitelnou invazi sovětských a dalších jednotek do naší země ‚souhlasem‘ její reprezentace. Pokrytecké, ale aspoň transparentní. Prostě jsme podlehli diktátu velmoci, a kdo chtěl, ten tomu tak rozuměl,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Ale dnes jsme dál. Symbolicky 25. února přijala vláda České republiky na svém zasedání usnesení číslo 134 (později odtajněné usnesením č. 155 z 2. března), v němž se praví: „Vláda schvaluje pobyt sil a prostředků ozbrojených sil států Organizace Severoatlantické smlouvy na území České republiky v souladu s aktivovanými předběžnými obrannými plány NATO na dobu 60 dnů ode dne zahájení nasazení v celkovém počtu 200 osob.“ Dále ukládá ministryni obrany, „zajistit úhradu finančních nákladů souvisejících s poskytnutím podpory hostitelského státu ozbrojeným silám států Organizace Severoatlantické smlouvy během jejich pobytu na území České republiky“. „Přeloženo z úředničtiny do češtiny, vláda schválila ‚dočasný‘ pobyt vojsk NATO na našem území a zavázala se, že to celé bude platit z českých zdrojů. A dodejme: učinila to tajně, za zády občanů, bez jejich mandátu. Ten si vymůže silovým hlasováním v Parlamentu, stejně jako si vymohla protiústavní pandemický zákon,“ zdůrazňuje mediální analytik.

Slovensko se vmžiku stalo předsunutou vojenskou baštou USA

Uvedená fakta poskytují prostor pro dvě otázky. Tou první je, co tím Fialova vláda sleduje. „Obávám se, že vůbec nic. Jen prostě odškrtnává další položku z úkolovníku, který dostala od ‚nadřízených‘ orgánů z NATO. Je to jasná cesta slovenským směrem, kde prezidentka Čaputová prosadila smlouvu s USA o pobytu jejich vojsk na Slovensku, včetně převedení vojenských letišť do působnosti americké armády. Také Čaputová to udělala opravdu demokraticky: zamezila – spolu se svými věrnými nohsledy – jakoukoli diskusi v Národní radě SR, takže se poslanci nemohli před hlasováním ke smlouvě vyjádřit. Smlouva byla protlačena, jak říkají Slováci, ‚na silu‘, čímž se ze Slovenské republiky během okamžiku stala předsunutá vojenská bašta USA. Snadnost, s níž hlava slovenského státu zbavila svou zemi jednoho ze základních pilířů státní svrchovanosti, je až k nevíře. Podobně jako výše uvedené rozhodnutí české vlády,“ podotýká Petr Žantovský.

Za neméně stejně závažnou považuje druhou nabízející se otázku, jak je možné, že tak zásadnímu a průlomovému rozhodnutí české vlády nevěnovala česká mainstreamová média snad ani řádek článku či větu ve vysílání. „Že by si to novináři neuměli zjistit, tomu nelze věřit. Ostatně i my zde čerpáme z otevřených zdrojů, konkrétně z [webové stránky české vlády](#). Je tedy jen jedna možnost: Dobře o tom vědí a kryjí to. Jako správné propagandistické hlásné trouby čekají na pokyn, kdy se jnou celou věc vysvětlovat národu jako nejvyšší dobro z nebe spadlé a jeho protagonisty, naši vládu, jako spasitele před hrozbou budoucností,“ myslí si mediální odborník.

Novináři jsou už jen na chutná lízátka vnucovaná veřejnosti

Pro to mediální ticho má vysvětlení, že než zmíněná fáze propagandistické ofenzívy nastane, je třeba pěkně vyčkat. „Předčasný ‚proval‘ by mohl znamenat nepříjemné sprchy dotazů a polemik, a ty naši novináři nemají rádi, protože na ně nedokážou odpovídat. Jsou tady už opravdu jen od toho, aby překládali suchý jazyk úředních dokumentů do chutných lízátek vnucovaných veřejnosti. Je to prosté: jestliže se oficiální novináři nedokážou postavit čelem situaci, kdy je ohrožena svrchovanost a nezávislost naší vlasti, tak k čemu ty novináře máme?“ pokládá Petr Žantovský řečnickou otázku.

Na začátku druhého tématu znechuceně konstatuje, že už je to hodně trapná a hodně vyčichlá móda urážet veřejně písničkáře Jaromíra Nohavicu. „Kdejaký kandradas si na téhle disciplíně cvičí své liberálně-demokratické pero a dokazuje vrchnosti svou nezdolnou loajalitu. To jsme tu už všechno měli. 50. léta – hon na katolické intelektuály a třídní nepřátele. 70. léta hon na vlasatce a chartisty. Tak dnes je tu hon na všechny, kdo se vymykají aspoň tím, že neberou slovo zpět a neshazují se poklonkovaním před služkami mocných v roli mediálních tlampačů. Jeden takový vyplichtil úžasný článek v Novinkách s názvem ‚Další Nohavicův koncert zrušen. [Uherský Brod ho nechce](#)‘. Mimochodem, v téže louži se tento týden opakovaně smočili i jiní – třeba Jonáš Zbořil v Seznam Zprávách či Stanislav Dvořák na Novinkách,“ připomíná mediální analytik.

Radní v Uherském Brodě ve šlépějích bolševických papalášů

V článku se dočteme, že Dům kultury v Uherském Brodě zrušil na doporučení radních města vyprodaný koncert Jaromíra Nohavici plánovaný na 22. března, což potvrdil starosta města Ferdinand Kubáník z KDU-ČSL. „Radní iniciativu zdůvodnili nedostatečnou distancí zpěváka vůči ruskému prezidentovi Vladimiru Putinovi. Šlo o doporučení ze strany rady města o zrušení koncertu. Konečné rozhodnutí bylo na panu řediteli, nicméně postoj rady města je takový,“ řekl Kubáník a odkázal na pondělní usnesení radních. „Rada města doporučuje řediteli Domu kultury Uherský Brod zrušit koncert Jaromíra Nohavici z důvodu nedostatečné distance zpěváka vůči prezidentovi Ruské federace,“ stojí v usnesení. Je to tedy po několika polských štacích a olomoucké univerzitě další místo, kde si Nohavica asi hned tak nezahraje,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Zdůvodnění radních i samu proceduru bere jako velmi podivuhodné. „Že se nedostatečně distancoval od Putina čtyři roky poté, co dostal Puškinův – nikoli Putinův – řád za kulturu, je bizarní takovým faktem argumentovat. Ale že ten zákaz, resp. jeho důrazné doporučení proniklo do úředního aktu, zasedání rady města, je neuvěřitelné. Kde to jsme? Konšelé budou teď rozhodovat, jaká kultura se v jejich městě smí provozovat? A stejně jako ti bolševičtí papalášci budou házet odpovědnost na šéfa kulturáku, jemuž to důrazně doporučí, ale přímou odpovědnost za to nevezmou? V Nohavicově životě to určitě není poprvé, a zdá se, že ani naposledy, kdy mu nějaký otrapa z okresu káže, co musí udělat, aby si v jejich kulturním domě mohl zahrát, když tedy na tom tak trvá,“ žasne mediální odborník nad tím, co že se to sešlo ve vedení uherskobrodské radnice.

Proti kádrování se veřejně postavil jen hudební publicista Černý

Přemítá, zda by nebylo lepší, kdyby šel písničkář k manuální profesi. „Povaleči z kaváren do polí a továren“, připomíná dobové heslo. „O takových mocipánech napsal kdysi v písni Mávátka Nohavica tohle: ‚Okresní inspektor Vlček má vilu, dům a byt, takové nic a jak si krásně žije, já musel sedm roků bez koupelny žít, proto ať žije anarchie‘. Jak vidno, nic se nemění. Bohužel. Je smutné, že veřejně se, aspoň trochu, Nohavici zastal jen [hudební publicista Jiří Černý](#). Tentýž Černý, který v roce 2018 o Nohavicovi prohlašoval, že v něm ‚vyvřelo sobectví‘, a oznamoval ‚konec umělce, zradu občanských postojů‘. Zřejmě i na sekerníka Černého typu je toho mediálního útoku příliš, postavil se proti kádrování, kterého si za svůj život nejspíš taky užil dost,“ míní Petr Žantovský.

Jaromír Nohavica na článek o zákazu koncertu v Uherském Brodě reagoval na své stránce. „Připomněl těm, co nepamatují nebo nechťejí pamatovat, jak to tenkrát bylo. Nazval to příznačně, podle části své písničky Já si to pamatuju: ‚Narozen v komunismu umřu v komunismu‘. Připomněl, že mu komunisté zakazovali vystupovat už v osmdesátých letech. Vládní cenzura tehdy tvrdila: ‚Začal zpívat písně, které urážely naši lidovou armádu, zesměšňovaly a provokovaly poctivé lidi a mladým, před kterými vystupoval, křivily názory...‘ Jeho písně byly podle komunistů ‚neslučitelné s profilem profesionálního umělce v socialistické společnosti‘. Každý, kdo nemá oči zavřené před tím, co se dnes děje se svobodou či jejími zbytky všude kolem nás, mu s lítostí musí dát za pravdu,“ nepochybuje mediální analytik.

Ruskou politiku nikdy nepodpořil, jen zpívá písně ruských autorů

„Říká se, že každé srovnání kulhá, a je to pravda. Vytanul mi na mysli slavný norský spisovatel Knut Hamsun, nositel Nobelovy ceny za literaturu. Kromě toho, že je autorem dlouhé řady vynikajících literárních děl, je také znám tím, že měl sympatie k německému nacismu a podporoval norského ‚místodržícího‘ Vidkuna Quislinga. Jenomže jemu bylo tehdy hodně přes osmdesát let a podle psychiatrů trpěl duševními poruchami. Hamsun se setkal dokonce i s Adolfem Hitlerem, kterého se ale pokusil přesvědčit o nutnosti odvolat říšského komisaře v Norsku Josefa Terbovena a propustit Německem vězněné Nory. Takže kdo a za co by měl právo ho soudit? Chce snad někdo po jeho potomcích, aby za něj vrátili Nobelovku?“ ptá se Petr Žantovský.

A vrací se k onomu tvrzení, že analogie kulhají. „Nohavica nikdy nevyslovil půl slova podpory Putinovi nebo ruské politice. Jenom‘ už čtyřicet let zpívá písně ruských autorů, kteří navíc měli ve své vlasti i jinde – například u nás – též značné kádrové potíže. Kdo z těch, kdo se dnes dmou svatým pohoršením, kdy vykonal byt tisícinu toho, co Nohavica?“ zajímalo by mediálního odborníka.

Srbskému divadlu oznámili, že návštěvu ruší z politických důvodů

V tomto čase mají kádrováci a zakazovači skutečné žně. „Padlo to i na srbské divadlo, které mělo v Praze dohodnuté vystoupení s hrou Udar na vest, v překladu Šokující zpráva. Hra byla zrušena z tohoto důvodu: ‚Vzhledem k politickému postoji Srbska k válce na Ukrajině není možné, aby srbské

divadlo bylo hostem'. Srbské divadlo, o které se v tomto e-mailu jedná, je nezávislý soubor Trinidad z Nového Sadu a jejich hra 'Udarna vest' je zrušena Městským divadlem pražským," konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Autorka hry Milena Bogavac to komentovala na srbských serverech Danas a Vreme: „Nevím, jestli je to ojedinělý případ, strach malého ředitele malého divadla o svůj plat a jeho snahu se někomu zalíbit, nebo je to rozhodnutí systémové". A pokračuje: „Přímo oznámili, že naši návštěvu ruší z politických důvodů". Na závěr dodává: „Ta hra nemá nic společného se Srbskem, není politická". Jak se píše v programu k představení, „hra pojednává o fenoménu a působení médií masové komunikace v moderní společnosti se zvláštním zaměřením na vztah médií a strachu, tedy na mediálně generovanou paranoii a lidskou neurózu současnosti".

Perverzní představení vítáno, to o nezvladatelné moci médií zakázáno

Přitom drobnou bizarností této informace je, že divadlo Trinidad není v žádném případě navázáno na srbský stát, veřejné finance či ideologii. „Jak říká sama Bogavac, 'V Srbsku nás mají za protistátní, jinde zase za prosrbské'. To je typické pokrytectví naší doby. Divadlo je obrazem špatného svědomí kádrováků všech dob. Zatímco v květnu 2018 mohlo bez zaváhání projít poněkud perverzní představení Olivera Frljiče 'Vaše násilí, naše násilí', v němž krom jiného zcela anachronicky a ryze provokativně znásilňuje Ježíš muslimku a jiná herečka vytahuje z vagíny státní vlajku, o čemž ústavní právnička Wagnerová prohlásila, že nejde o hanobení státního symbolu, v březnu 2022 je zakázána hra o nezvladatelné moci médií. Proč asi?" vybízí Petr Žantovský k zamyšlení.

[ZDROJ](#)